

DUNAKESZI HELYTÖRTÉNETI SZEMLE

Dunakeszi-Alag Helyismereti Lapja

SZERKESZTŐSÉG: KÖLCSEY FERENC VÁROSI KÖNYVTÁR
DUNAKESZI, KOSSUTH LAJOS U. 6.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
CSOMA ATTILA ÉS LŐRINCZ RÓBERT

MEGJELNIK ÉVENTE HÁROMSZOR
KIADJA A KÖLCSEY FERENC VÁROSI KÖNYVTÁR

Karácsonyi emlékek

Várakozással és ünnepi készülődéssel teli melegség jellemezte a békebeli Dunakeszi életét advent idején. Az öt óraker meg-szó-ló harang minden nap hajnali misére hívta az embereket a gyertyákkal megvilágított Szent Mihály templomba. A II. világháborúig elterjedt szokás volt a községben az advent kö-zös ünneplése. Tíz-tizenkét család fogott össze, december 10-től esténként más-más háznál tartva az adventi ájtatosságot. Asztalból kialakított oltárral, gyertyákkal, feszülettel és fali szentképpel tették alkalmassá a szobát a szertartásokra. Kö-zös imával, szenténekekkel készültek karácsony eljövetelére.

A családok otthonaikban évről-évre ugyanazt a hagyo-mányt követték. December 24-én az úgynevezett „magvető abrosszal” terítették le az asztalt. A gazda ebből szórta ki a magot az őszi és tavaszi vetéskor. Szokás volt még, hogy a háziasszony a karácsonyi asztal alá szakajtóba egy marék szé-nát, egy marék szalmát és különféle szemestakarmányt tett. Az ünnep idején ebből adtak a háziállatoknak, azok egész-ségét remélve ettől. Az előkészületekhez tartozott akkor is a ka-rácsonyfa állítása, melynek mérete még nemigen haladta meg az egy métert. A fa lába általában egy jól megtermett takar-mányrépa volt, amelynek belsejét kivájták. A díszítés néhány almából, dióból és színes papírból készült láncból állt.

Végre elérkezett a várva-várt szenteste. A család a „ka-rácsonyfás” szobában gyűlt össze, ahol az édesanya szétosz-totta az ajándékokat. Az adventi böjt után bőséges vacsorát fogyasztottak, majd borsos forralt bort ittak. Éjfél előtt meg-elevenedett a falu. Először csak betlehemesek jártak házról-házra a sötétség leple alatt, majd „nagykendők mozogtak, apró lábak léptek”, mindenki az éjjeli misére igyekezett.

Másnap, karácsony első napján, az élet a délelőtti pásztor-misével indult. A mise után a plébánián a hitközségi testület tagjai kívántak kellemes karácsonyt a plébánosnak. Ahogy minden ünnepen, úgy karácsonykor is, az egész évben a községházán őrzött mozsárgyűből leadott lövéssel hangsú-lyozták az alkalom jelentőségét. Az eseményhez a település apraja-nagyja kivonult, de az ágyú elsütése mindig a közös-ség egy kiemelkedő tagjának kiváltsága volt. A szeretet ün-ne-péhez méltóan nem feledkeztek meg a szegényekről sem. A Szent Antal perselyben összegyűlt adományokból lábbelit és meleg ruhát vettek számukra.

Ajándék gyanánt mi a Dunakeszi Helytörténeti Szemle legújabb számával kívánunk kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet minden kedves olvasónknak.

(a szerkesztők)

